"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଅଟେ, ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଜ୍ଞାନବାନ ଅଟ, ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ, ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ଜାଣିଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କର ମନ ସବୁ କଥାରୁ ହଟିଯିବ ?

ଉତ୍ତର:- କେବଳ ଏହି ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଗିଯାଅ, ଯେତେ ଯେତେ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିଚାଲିବ ସେତେ ଆପେ ଆପେ ସବୁକଥାରୁ ମନ ହଟିଯିବ ଏବଂ ରାଜତ୍ୱ ନେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଲାଗିପଡିବ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବା ସହିତ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଳନା ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଗୀତ:- ଜୋ ପିୟା କେ ସାଥ ହେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ପିୟା କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ କୌଣସି ସାଧୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ଆଗରେ ବସିନାହୁଁ । ବାବା ହେଲେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଥାଏ । କୁହାଯାଏ ଜ୍ଞାନ, ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ । ବିଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା, ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିବା । ତେବେ ଜ୍ଞାନ, ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ - ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିଲକୁଲ୍ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ହେଉଛ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ତୁମର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଅଟେ । ଏହି କୁଳକୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ଅଟନ୍ତି, ଏକଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଆଦି ଦେବ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ଆଦି ଦେବୀ ହେଲେ ଜଗତଅମ୍ବା, ସେ କିଏ ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଦୁନିଆ ଜାଣିନାହିଁ । ତେବେ ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖବଂଶାବଳୀ ହିଁ ହୋଇଥିବେ । ସେ କୌଣସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ପୋଷ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଅଛି । ସେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ସରସ୍ୱତୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଦେବତାମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ଏଠାକାର ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ଜଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କର ତ ବହୁତ ପ୍ରଜା ଥିବେ ନା । ସେହି ପ୍ରଜାମାନେ ଏବେ ରଚନା ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କୁଳ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପାଇଚାଲିଛି । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ପୋଷ୍ୟ ବା ଧର୍ମର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ବେହଦର ବାବା ଧର୍ମର ସନ୍ତାନ କରିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଏହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ନାତି-ନାତୁଣୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଜ୍ଞାନ ତ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେଲେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ସିଏ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାର ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇ ପାରିବନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ସଦ୍‌ଗତି ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରୁ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗକୁ ଆସିଛ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ସଦ୍‌ଗତି, କଳିଯୁଗକୁ ଦୁର୍ଗତି କୁହାଯାଉଛି କାହିଁକିନା ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ସଦ୍‌ଗତିକୁ ରାମରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି ତ' ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଯଥାର୍ଥ ନାମ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଅଟେ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁଳର ଥିଲୁ । ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଲୁ , ଏହି ଜ୍ଞାନ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ସେସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର । ଯାହାକି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏଠାରୁ ଯେଉଁ ସଂସ୍କାର ନେଇଯିବେ ସେଠାରେ ପୁଣି ତିଆରି କରିବାରେ ଲାଗି ପଡିବେ । ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ରାଜତ୍ୱର ସଂସ୍କାର ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଉଛି । ତୁମେ ରାଜତ୍ୱ କରିବ ଏବଂ ସେହି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଯେଉଁ କଳା ଶିଖିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାରେ ସେସବୁ ତିଆରି କରିବେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜତ୍ୱକୁ ଯିବେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ କେବଳ ବିଜ୍ଞାନର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସେମାନେ ସେହି ସଂସ୍କାରକୁ ନେଇଯିବେ । ତାହା ମଧ୍ୟ ସଂସ୍କାର ଅଟେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ବିଦ୍ୟା ରହିଛି । ତୁମ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଦ୍ୟା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ରାଜତ୍ୱ ନେଉଛ । ବ୍ୟବସାୟ ଆଦିରେ ତ ସେହି ସଂସ୍କାର ରହୁଛି ନା । କେତେ ଖିଟ୍‌ପିଟ୍ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରଦ୍ୱାର ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡିବ । ନଚେତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ କିଏ ନେବ । ଏଠାରେ ତ ଆସି ବସିଯିବ ନାହିଁ । ହଁ, ଏପରି କୁହାଯାଇପାରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଧନ୍ଦାରେ ଆସି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଲାଗିଯିବ ପୁଣି ସେହି ଦାୟୀତ୍ୱ ତୁଟି ଯାଇପାରେ । ତା' ସହିତ ରଚନାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ହେବ । ହଁ ଯଦି କେହି ଭଲ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାରେ ଲାଗି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କର ଯେପରି ମନ ତୁଟିଯାଏ । ଭାବନ୍ତି ଯେତିକି ସମୟ ଏହି ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ସମୟ ଦେବା ସେତେ ଭଲ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାର ରାସ୍ତା ବତାଇବା ପାଇଁ, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ହିସାବ ଦେଖାଯାଏ । ବେହଦର ବାବା ତ କେବଳ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ କେବଳ ପବିତ୍ର ହେବାର ହିଁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ବାକି ଏସବୁକୁ ଦେଖା ଶୁଣା କରିବା, ରାୟ ଦେବା ଏହାଙ୍କର(ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ବ୍ୟବସାୟ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ପଚାର ନାହିଁ । ମୋତେ

ତୁମେମାନେ ଡାକିଛ ଯେ ଏଠାକୁ ଆସି ଆମ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର । ତେଣୁ ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛି । ଇଏ ମଧ୍ୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ୟାଙ୍କ ମତରେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କର (ଶିବବାବାଙ୍କର) ହେଲା ଆତ୍ମିକ ମତ ଏହାଙ୍କର ଶାରୀରିକ ମତ । ଏହାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଦାୟିତ୍ୱ ରହୁଛି । ଇଏ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି କେବଳ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ମୋ’ ମତରେ ଚାଲ । ବାକି ପିଲାମାନଙ୍କର ଯାହା କିଛି ପଚାରିବାର ଅଛି, ଚାକିରୀରେ କିପରି ଚାଲିବୁ, ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି... ଏହି କଥାକୁ ସାକାର ବାବା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବେ । ସିଏ ଅନୁଭବୀ ତେଣୁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇଏ କହିପାରିବେ ଯେ ମୁଁ ଏହିପରି କରୁଛି । ଏହାଙ୍କୁ ଦେଖି ଶିଖିବାକୁ ହେବ, ଇଏ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇବେ କାହିଁକିନା ଇଏ ସବୁଠାରୁ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ଝଡଝଞ୍ଜା ପ୍ରଥମେ ଏହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଇଏ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଦ୍ଧା ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଉଚ୍ଚପଦ ମଧ୍ୟ ପାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ମଧ୍ୟ ଯୋଦ୍ଧା ହୋଇ ଲଢୁଛି । ଇଏ ତୁରନ୍ତ ସବୁକିଛି ଛାଡି ଦେଲେ, ତାଙ୍କର ସେହିଭଳି ପାର୍ଟ ଥିଲା । ଶିବବାବା ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହିଭଳି କରାଇଦେଲେ । ସିଏ ହିଁ କରିକରାଇଲାବାଲା ଅଟନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଗଲା ତା’ପରେ ଖୁସି-ଖୁସିରେ ସିଏ ସବୁକିଛି ଛାଡି ଦେଲେ । ଏବେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏହି ପାଇ ପଇସାର ଜିନିଷ ମୁଁ କ’ଣ କରିବି । ବିନାଶର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରାଇଦେଲି । ବୁଝିଗଲେ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ । ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ରାଜତ୍ୱ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ତୁରନ୍ତ ସବୁ କିଛି (ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି) ଛାଡି ଦେଲେ । ଏବେ ତ ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଅ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଭଟ୍ଟୀ ହେବାର ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କ’ଣ ଏକଥା ବୁଝିଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ସବୁ କାହିଁକି ପଳାଇ ଆସିଲେ । ଇଏ କୌଣସି ସାଧୁ ସନ୍ଥ ନୁହେଁ । ଇଏ ତ ବହୁତ ସାଧାରଣ । ଇଏ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଡାକି ନାହାଁନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର କୌଣସି ଚରିତ୍ର ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରର କୌଣସି ମହିମା ନାହିଁ । ମହିମା ତ’ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର । ବାସ୍ ବାବା ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏଠାକୁ କାହାପାଖକୁ ଆସିଛ ? ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ସେଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଯିବ ଏବଂ ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବ କାହିଁକିନା ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । କଳିଯୁଗ ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱର୍ଗ ଆସିବ । କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ସେଠାକୁ ଯାଇ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ । ଏଥିରେ ଚରିତ୍ରର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଯେପରି ରାଜକୁମାର ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢି ବଡ ହୋଇ ପୁଣି ଗଦି ଅର୍ଥାତ୍ ସିଂହାସନ ନେଇଥାଏ । ଏଥିରେ ମହିମା ଅଥବା ଚରିତ୍ରର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ମହିମା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର କରାଯାଉଛି । ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ (ବ୍ରହ୍ମାବାବା) କହିବେ ମୁଁ କହୁଛି ତେବେ ଲୋକମାନେ ଭାବିବେ ଇଏ ନିଜ ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ଏହିସବୁ କଥାକୁ କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ, ଭଗବାନଙ୍କୁ କେବେ ମନୁଷ୍ୟ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ତ ଏକମାତ୍ର ନିରାକାର ଯିଏକି ପରମଧାମରେ ରହିଥା’ନ୍ତି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧି ଉପରକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛି ପୁଣି ତଳକୁ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି ।

ବାବା ଦୂର ଦେଶରୁ ପରଦେଶକୁ ଆସି ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଇ ପୁଣି ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ସେ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଆସେ । ଡେରୀ ଲାଗେନାହିଁ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଉଛି । କେହି ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ବହୁତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅଟେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଜୀବନବନ୍ଧନ ରାଜ୍ୟ କୁହାଯିବ । ପିଲା ଜନ୍ମ ନେଲା ମାତ୍ରେ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହେଲା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଲ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାର କ୍ରମାନୁସାରେ ପଦ ରହିଛି । ବାବା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଦୁଇ ଜଣ ବାବା ରହିଛନ୍ତି — ଜଣେ ହେଲେ ଲୌକିକ ଏବଂ ଆଉ ଜଣେ ପାରଲୌକିକ । ଗାୟନ କରନ୍ତି ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ସୁଖରେ କେହି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଭାରତବାସୀ ଯେତେବେଳେ ସୁଖୀ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସ୍ମରଣ କରୁନଥିଲେ । ପୁଣି ଆମେ ୮୪ଜନ୍ମ ନେଲେ । ଆତ୍ମାରେ ଖାଦ ମିଶିବା ଦ୍ୱାରା ଡିଗ୍ରୀ କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାରେ ପୁଣି ଦୁଇକଳା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । କମ୍ ନମ୍ବରରେ ପାସ୍ ହେବା କାରଣରୁ ରାମଙ୍କୁ ଧନୁତୀର ଧରିଥିବାର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବାକି ସିଏ କୌଣସି ଧନୁ ଭାଙ୍ଗି ନ ଥିଲେ । ଏହା ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର କଥା । ଭକ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟ ବାଟବଣା ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ତେଣୁ ତୁମର ଏଣେତେଣେ ଘୁରିବୁଲିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି ।

‘ହେ ଶିବବାବା’ କହିବା, ଏହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଡାକିବାର ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ତୁମକୁ ଏବେ ହେ ଶବ୍ଦ କହିବାର ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ଚିତ୍କାର କରିବା ଅର୍ଥ ଭକ୍ତିର ଅଂଶ ଆସିଗଲା । ହେ ଭଗବାନ କହିବା ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିର ଅଭ୍ୟାସ ଅଟେ । ବାବା କହି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ — ହେ ଭଗବାନ କହି ମୋତେ ମନେପକାଅ । ସିଏ କହିଛନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ନାମର ସ୍ମରଣ ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସ୍ମରଣ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅଟେ । ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ମିଳିଲା । ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ । ବାବାଙ୍କୁ ଏପରି ମନେପକାଅ ଯେପରି ଲୌକିକ ସନ୍ତାନ ଦେହଧାରୀ ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଇଥା’ନ୍ତି । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ତେଣୁ ମନେ ମଧ୍ୟ ଦେହଧାରୀ ପିତାଙ୍କୁ କରୁଛନ୍ତି । ପାରଲୌକିକ ବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେଉନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାକୁ ଲୋନ୍ ନେଇଛି, ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବାପାଇଁ ଏହି ଶରୀରକୁ ଲୋନ୍ ନେଉଛି । ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ସାଗର କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ କିପରି ଦେବି । ଗର୍ଭକୁ ପ୍ରବେଶ ତ’

ତୁମେମାନେ କରୁଛ । ମୁଁ ତ ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରୁନାହିଁ । ମୋର ଗତି ମତ ହିଁ ଅଲଗା । ବାବା ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛି । କିନ୍ତୁ କିପରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ? କ'ଣ ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା କରିବେ ! ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ତାଙ୍କର ନାମ ବ୍ରହ୍ମା ରଖୁଛି କାହିଁକିନା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି ନା ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ମାଳା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ତଳକୁ ଖସି ପଡୁଛନ୍ତି । ଯେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଫାଇନାଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଯାଇ ରୁଦ୍ରମାଳା ହେଉଛି । ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ମାଳାରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱ ରଜୋ ତମୋରେ ଆସୁଛୁ । ହମ୍ ସୋ ର ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ରହିଛି ନା । ଓମ୍ ର ଅର୍ଥ ଅଲଗା, ଓମ୍ ଅର୍ଥ ଆତ୍ମା । ପୁଣି ସେହି ଆତ୍ମା କହୁଛି ହମ୍ ସୋ ଦେବତା କ୍ଷତ୍ରୀୟ... ଲୋକମାନେ ପୁଣି କହିଦେଉଛନ୍ତି ଆମେ ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା ଅଟୁ । ତୁମର ଓମ୍ ଏବଂ ହମ୍ ସୋ'ର ଅର୍ଥ ବିଲକୁଲ୍ ଅଲଗା । ଆମେମାନେ ହେଲେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆତ୍ମା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଆସୁଛି । ଆମେ ଆତ୍ମା ପ୍ରଥମେ ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ ହେଉଛୁ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ନଥିବା କାରଣରୁ ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଅହମ୍ ବ୍ରହ୍ମସ୍ମି କହୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ରଚନାର ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟିର ମାଲିକ ତ ହେଉନାହିଁ । ଏହି ରଚନାର ମାଲିକ ତୁମେ ଅଟ । ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ହେଉଛ । ବ୍ରହ୍ମ ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଅଟେ । ତୁମେ ଆତ୍ମା ଏହି ରଚନାର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଏବେ ବାବା ସବୁ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ବସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ପାଠ ପଢିବାକୁ ହେବ । ବାବା ତୁମକୁ ନୂଆ-ନୂଆ କଥା ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତି କ'ଣ କହୁଛି, ଜ୍ଞାନ କ'ଣ କହୁଛି । ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କଲେ, ଜପ-ତପ କରି ପଇସା ବରବାଦ କଲେ । ତୁମର ମନ୍ଦିରକୁ ଅନେକ ଲୁଟି ନେଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି ଏବଂ ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଫେରସ୍ତ ମିଳିବ । ଏବେ ଦେଖ କେତେ ଦେଉଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ବଢାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେତିକି ନେଇଛନ୍ତି ପୁରା ସେତିକି ହିସାବରେ ଦେବେ । ତୁମର ଧନ ଯିଏବି ଖାଇଛନ୍ତି ସିଏ ତାକୁ ହଜମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଭାରତ ତ ଅବିନାଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟେ ନା । ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ । ଏଠାକୁ ହିଁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନରୁ ହିଁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଫେରାଇବାକୁ ପଡିବ । ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ଦେଖ କିପରି ମିଳୁଛି । ଏସବୁ କଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା ଅଛି ବିନାଶ କେଉଁ ସମୟରେ ହେବ । ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଏହିସବୁ କଥା ମାନିବ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି କରଜ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଫେରସ୍ତ ହେଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମ ରାଜଧାନୀରୁ ବହୁତ ପଇସା ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ତାକୁ ପୁଣି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମର କୌଣସି କଥା ପ୍ରତି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ଚିନ୍ତା କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାରେ । କାରଣ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ଏବେ ଯିଏ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପାରିବ । ଶ୍ରୀମତ ତ ମିଳିଚାଲିଛି । ଅବିନାଶୀ ସର୍ଜନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ମତ ନେବାକୁ ପଡିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯେତେକି ସମୟ ମିଳୁଛି ସେତିକି ସମୟ ଏହି ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଗିଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହି ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟବସାୟ ସଂସ୍କାର ନିଜ ଭିତରେ ଭରିବାକୁ ପଡିବ । ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ମୁଖରୁ ହେ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେପରି ବାବାଙ୍କର ଟିକିଏ ବି ଅହଙ୍କାର ନାହିଁ, ସେହିପରି ନିରହଙ୍କାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ସଙ୍ଗଠିତ ରୂପରେ ଏକରସ ସ୍ଥିତି ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏକାଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ବିଜୟର ନାଗରା ବଜାଉଥିବା ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ବିଜୟର ନାଗରା ସେତେବେଳେ ବାଜିବ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରକାର ସଂକଳ୍ପ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ସମାହିତ ହୋଇଯିବ । ସଙ୍ଗଠିତ ରୂପରେ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବେ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଏକମତ, ଏକରସ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଚିହ୍ନ ଆଙ୍ଗୁଳି ଲଗାଇବାର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା କଳିଯୁଗୀ ପାହାଡ ଉଠିଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ସଙ୍ଗଠିତ ରୂପରେ ଏକରସ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ତେବେ ଯାଇ ବିଶ୍ୱ ଭିତରେ ଶକ୍ତିସେନାର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ କ୍ଳାନ୍ତି ଲାଗିବା ମଧ୍ୟ ଆଳସ୍ୟର ଲକ୍ଷଣ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***